

LEWITSKI (7) *ai*

lewitski (6), **lewicki** (1); lewitski *Leop* (2), *BudBib* (3), *WujNT*; lewicki *CzechRozm.*

e prawdopodobnie jasne (tak w lewita).

sg n N lewitski(e) (2). ◊ *pl N m pers lewitscy* (1). ◊ *G lewitskich* (3). ◊ *I m lewitskimi* (1).

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „lewita” ‘członek pokolenia Lewi’; dotyczący lewity, przynależny do lewity (7) : *Leop* 2.*Esdr* 11/16; *Włzech* miał synom *Merárego* wedle plemion ich zdrugich plemion *Lewitńkich* [*de familiis Levitarum*] dostało się łosem ich miał dwánaście. *BudBib Ios* 21/40.

W charakterystycznych połączeniach: lewitska(-e) familija, książę, plemię.

Wyrażenia: »lewitskie kapłaństwo« (1): iż kapłaństwo nie zgoła iest zniszczone ani odrzucone/ ále ono *Lewitńkie* kapłaństwo iest odmienione *WujNT* 765.

»ofiarownik, ofiarownictwo lewitski(e)« (2 : 1): *Y* mowił *Moizész* y ofiarownicy *Lewitńcy* [*sacerdotes Levitae*] do wżego *Izraelá* *BudBib Deut* 27/9, *Ios* 8/33; *CzechRozm* 165.

Szeregi: »lewicki abo *Aaronowski*« (1): *Ofiáry* też one zakonne: y *Ofiárownictwo Lewickie* ábo *Aaronowńkie* zniszczały. *CzechRozm* 165.

»kapłański i lewitski« (1): y *Książęty* fámiliej *Kapłańńkich* y *Lewitńkich* [*sacerdotium et leviticarum*]: ták więcźłse/ iáko mniefze/ wśyfłtkie los rownie podzielał. *Leop* 1.*Par* 24/31.

Cf **LEWITYCKI**